

Brīvā mikrofona 15.jubilejas koncertā – spilgtus talantus sagaida un pavada ar pelnītām ovācijām

Pa labi no manis mēģina atcerēties dziesmas vārdus. Pa kreisi notiek cīņa par vietu 2.rindā. Viss kārtībā – tūlīt sāksies brīvā mikrofona koncerts. Kāds samazina apgaismojumu zālē (laikam redz, ka kaut ko pierakstu).

Tiekam nosaukti par augsti godājamajiem nometnes dalībniekiem. Uzrunas otrā daļa ir pašsaprotama, bet pirmā liek mugurai iztaisnoties. Brīvā mikrofona 15.jubilejas koncerts var sākties.

Dalībnieki gatavojušies kārtīgi. Pasākuma vadītājs Ingus Krūmiņš ar dēlu pirms katras uzstāšanās nolasa komentārus no pieteikuma anketām. Raibi un rūtaini. Kas nu katram patīk. Sprīdīšu skoliņai - ūdens baseiniņā, Pienenēm – nometnē ir silts un laba kompānija.

Āboliši palīdz skaņotājam sakārtot mikrofonus un noorganizē zāles līdzdziedāšanu. Arī Marta Bogustova liek skatītājiem dziedāt līdzī. Izrādās, alfabētu zina visi. Viņas priekšnesumā savu statīva karjeru sāk Ansis Bogustovs. Dzied Artūrs un Marta no Kocēniem, Gustavs un Laura, Ance Anna Katkovska, māsas Ploriņas, vārdā nenosaukta izpildītāja ar dziesmu par kaķpēdīnām. Nav prātīgi Kocēnos prasīt – kurš vēl grib dziedāt. Piesakās vairāk nekā Ingus cerējis. Bet dziedāt ļauj tikai vienam.

Krūmiņu dzimta īpaši enerģiski izpilda seska partiju. Ralfs Kažoks savu priekšnesumu nostrādājis līdz pat paklānīšanās brīdim. Circeņblusa kāpj

uz skatuves ar izvērstu skaidrojumu, kāpēc viņi nepiedalās dančos. Alma Emīlija Liepa ir brīvā mikrofona dalībniece ar stāžu un vijoli. Īpašus aplausus izpelnās Seski. Nosaukuma skaidrojums vien ir priekšnesuma vērts. Vīru kopa Vilki reiz esot teikusi, ka visi viņus grib, bet viņi gan visus ne. Kurš ir tas dzīvnieciņš, kas grib visus, bet viņu neviens ne? Pareizi – sesks. Galda deja „Spriguli” būtu ieviešama kā nīkšanas repertuārs. Rājējīņas ar neveiklo tēva dēlu Pēteri kuļ kunga riju vienas bez pieteiktā Pētera. Ar skaistu mīlestības dziesmu uzstājas Dina un Reinis Cepļi. Vēl nevienā nometnē tās vadītāji nebija publiski atzinušie mīlestībā viens otram. Tikai nometniekiem. Bet tā ir cita mīlestība. Par Adriana Zeidemaņa izpildījumu var teikt tikai vienu – cik skaisti! Laba saskaņa puisim ar basģitāru. Elpa sarunājusi sev iesildošo mākslinieku. Par tādu ir piekritis būt Alberts Juniors. Jau pēc pirmā gabala māte viņu gan noņem no trases. Bet Alberts ir apmierināts arī ar mazumiņu ovāciju. Elīna Krastiņa uz skatuves kāpj divreiz. Otro dziesmu „Dzeltenie aizkari” viņa piesaka kā grupas „Dakota” repertuāru. Laikam piederu pie vecākās paaudzes, jo atceros, ka aizkarus vēl senāk plivināja „Sīpoli”. Ak! – tam, kas uzstāsies pēc šīs spēcīgās balss īpašnieces. Gods tiek Īvai Muktupāvelai. Divas labas dziedātājas pēc kārtas! Nākamās ir Pienenes ar latgaļu kāzu dziesmu un

Dienas norise

7.45 – 9.00 Celšanās, ķermeņa un gara atmodināšana
9.00 – 9.30 Brokastis
9.40 – 10.00 Dienas tēma un TV ziņas
10.15 – 12.45 Rīta ievirzes
13.00 – 14.00 Pusdienas
14.00 – 16.30 Pēcpusdienas ievirzes
16.30 – 16.45 Brīvbrīdis/Ieviržu vadītāju sanāksme
16.45 – 19.00 Pievakares ievirzes
19.00 – 20.00 Vakariņas
20.00 – 21.30 Daudzīnājums
21.30 – 22.00 Vakara dziesma, vakara pasaciņa mazajiem
22.00 – 23.00 /Danči vecākiem ar bērniem līdz 13 g.v./Nīkšana
23.00 – Danco tie kam, pāri 13/ Nīkšana/Zoles fināls

bez sakarīga skaidrojuma, kāpēc tieši šīs puķes. Trešdienas viņas ir Pienenes un viss. Ārkārtīgi skaistu veltījumu 3x3 kustībai izpilda Trejdeviņi un kompānija, kas laipni aicina Ansi atkal veikt pults funkcijas. Kas par balsi ir Leonīdam Kotovičam! Ingus izaicina Andri Tomašūnu, vai viņš var kaut ko nodziedāt. Nez, ko Andris atbildēja, jo zāle tajā laikā auro – JĀ! Andra vietā. Dziesma beidzas ar iepriekšējās nakts nīkšanā populārām rindiņām – un tāpēc šo baltu dienu meitām puīši jābučo! Daudzi skaudīgi smejas, kad man tiek tas gods pārstāvēt meitas un es (ne bez Anša aicinājuma) tieku bučot pašu Tomašūnu. Kad uz skatuves kāpj Nezināmie, piekļust pat mazie bērni. Ne jau katru dienu var redzēt, kādi izskatās talantīgi ... nezinu kas. Uzstājas trīs puīši, kuru vārdi beidzas ar –ča. Plašākai publikai viņi pazīstami kā Liepu, Reiteru un Kirmušku atvases. Kad skatos, kā Viesturs izpilda pārmaiņus veca un jauna kaķa lomas, rosās pārdomas, ko tikai Kirmušku bērni nav redzējuši no bērnības (te es, protams, domāju 3x3 nometnes un vecāku darbu). Ar atklātību (kā toreiz nemācēju spēlēt, tā nemāku arī tagad) uz skatuves kāpj Kirmuška seniors.

Koncerts ligani pāriet vakara pasaciņā, pēc kuras visiem zib acis un tā vien gribas dziedāt. Nekā nebija. Tagad jāgaida nīkšana vai brīvā mikrofona koncerts nākamajā 3x3 nometnē.

Ieva Kalniņa

Fotostāsti

Siliņu Uldis nodod nikšanas gudrību jaunajai paaudzei

Skolotāja Elga Olmane izrāda Kocēnu skolas muzeju

Brīvā mikroфона pavadošā persona Vivita Skurule

Tiks izgaršota Kocēnu torte

Par 3x3 daudz dzirdējuši, beidzot arī nokļuvuši

Rīdzinieku Dzērvju ģimene nometnē ir viena no kuplākajām – mammai Sandrai un tētim Jānim un četriem viņu bērniem – Kārlim Miķelim (6 gadi), Pēterim Ludvigam (4 gadi), levai Madarai (2 gadi) un Elīnai Katei (2 mēneši) šī ir pirmā 3x3 nometne. Lai arī par 3x3 viņi bija dzirdējuši iepriekš, pērn Amerikā apsvēruši domu piedalīties Garezerā nometnē, taču nobiedējis lielais attālums līdz Garezeram. „Šogad lēmumu piedalīties 3x3 pieņemt palīdzējusi nometnes vadītāja Dina Cepļa, kura pasauli ieraudzīt palīdzējusi trijiem jaunākajiem Dzērvju bērniem. Bija bažas, kā ar četriem maziem bērniem te varēsim tikt galā. Protams, daudz ko nevaram. Bet tādēļ, ko tomēr esam redzējuši, ir bijis vērts atbraukt. Es pati tieku uz „Mūsu spēka avotiem” – tas ir tas, kas man pašlaik ir vajadzīgs, jo, audzinot mazos bērnus, brīžiem jūtos, ka esmu pazaudējusies,” stāstīja Sandra, kamēr Jānis darbojās ar trijiem vecākajiem bērniem. Sandra ar meitiņām pagūst apmeklēt arī Bēbišu skoliņu, kur viņām ļoti patīk darboties kopā, bet Jānis ar puikām dzīvojas pa Sprīdīšu skolu vai skolas pagalmā. Vēl ir izdevies apgleznot ar nometnes logo maisiņu. Sandra pateicas Jānim, ka viņš ar bērniem dzīvojas, kamēr viņa var piedalīties ievirzēs. Vakarā bijām aizgājuši uz nikšanu, kur ļoti patika dziedāšana un kopības sajūta. Sandra ir literārā redaktore izdevniecībā un nedaudz arī tulko, bet vīrs ir informācijas tehnoloģiju speciālists, kurš strādā no mājām, tādēļ var sievai palīdzēt bērnu audzināšanā. Sandra ir apmierināta, ka var dzīvot pa māju ar bērniem, taču jūt, ka drīz pienāks laiks, kad viņa varēs vairāk laika veltīt arī sev. „Es sapratu, ka nākamreiz uz nometni ir jāņem līdzī

arī vecmāmiņa vai krustmāte, tad mēs pavisam labi tiksim galā”.

Dzērvju ģimenē tiek svinētas Lieldienas un Ziemassvētki pēc kristīgajām tradīcijām. Vakaros visi kopā viņi lasa tautasdziesmas un pasakas, kas palīdz izprast latviskās vērtības. „Jāņa mammas ģimenē viņi bija četri bērni. Jāņa vecmāmiņa ar savu personību bija tā, kas ģimeni saturēja kopā, nevienam nesaucot pie sevis, jo visi paši pie viņas tiecās. Pavisam nesen viņa aizgāja mūžībā un mēs ļoti jūtam, kā viņas mums trūkst. Katru gadu cenšamies sarīkot dzimtas salidojumu, kur satiekas cilvēki 40 - brālēni, tantes, brāļi, māsas. Tas ļauj bērniem iepazīt vienu otru,” saka četru bērnu mamma.

Viņa stāsta, ka 3x3 nometnē intuitīvi šeit esošos cilvēkus uztver kā savējos, tomēr pagaidām vēl ciešākas draudzības saites nav izveidojušās. Pirmajā dienā bijis diezgan liels apjukums, kamēr sapratuši, kā labāk visu saorganizēt, un jau nākamajā dienā viss ritējis raiti. „Šoreiz mēs sevi pilnībā veltām bērniem. Katrs bērns ir ļoti atšķirīgs. Vecākais dēls ir domātājs, tajā pašā laikā viņš prasa lielāku uzmanību, jo viņš diezgan smagi pārdzīvoja „nocelšanu no trona”, kad piedzima Pēteris. Tādēļ mēs ļoti cenšamies īpaši ar viņu darboties. Pēteris ir ļoti labestīgs, leviņa ir maza dzirkstelīte, savukārt Elīna ļoti labi pieņem to, ka viņa ir ienākusi lielā ģimenē, un neprasa daudz uzmanības, jo visi vecākie bērni ļoti mīl jaunāko māsiņu,” savus bērnus sirsnīgi raksturo mamma.

Daiga Kļanska

Veco lietu jaunā dzīve

Tā arī lietas jāsauca īstajā vārdā, jo, piemēram, kocēniete Justīne Jansone jaunu dzīvību iedvesa no mājām atnestajām tējas un siera iepakojuma kastītēm. Rezultātā tapusi meitenīte Viola. Sākumā gan bijusi ideja radīt ko līdzīgu sūklīm Bobam.

„Visgrūtāk pielikt viņai rokas (kokteiļa salmiņš – I.B.), jo caurulīte jāiedabū caurumiņā un pēc tam vēl jāsaliec,” citīgi skaidro desmitgadīgā rokdarbniece.

Helina Anna Laizāne (6 gadi) līmē plastmasas karotītes un top saulīte. „Atkal sabojāta līmpistole,” nedaudz šķendējas ievirzes vadītāja Ligita Roze

– Medne, bet pēc brīža laipni izrāda bagātību visapkārt – pogas, lupatiņas, seni diski, fragments no dušas caurules, plastmasas pudeles. No vienas Haralds Laizāns (9 gadi) sameistarojis varenu spāri. Kad jautāju, vai ideja radusies, skatoties uz materiāliem vai jau pirms tam, Haralds atbild, ka uz domām uzvedinājusi skolotāja.

Darbi top viens pēc otra. Izrādās, no dvieļu pakaramajiem iznāk labu labie sēdekliši puīša darinātajam autobusam. Vēl tikai tāds nieks kā jāpielīmē jumts, bet ir jau ideja, no kā taps lielgabals.

Putniem būs jaunas mājas

Jau pa gabalu dzirdama zāģa švīkstoņa, āmuru klaudzoņa, tādēļ nodomāju, vai eju pareizajā virzienā. Pienākot tuvāk, atklājas, ka paliels bariņš bērnu darina visdažādāko veidu un izmēru putnu būrišus. „Pirmās palīdzības plāksteri iet uz izķeršanu,” atklāti stāsta putnu mācības vadītājs Armands Zeidmanis no Piltenes. Bet vecāki var neuztraukties, jo, piemēram, Eduards Justelis (11 gadi) no Rēzeknes novada ar lepnumu demonstrē ar plāksteri aplīmēto pirkstu – tas no sitiena ar āmuru!

„Vispirms putnus iepazīnām pēc attēliem, katrs izvēlējās sev tuvāko, pārrunājām, kāpēc jāizgatavo būriši, kā viņi palīdzēs dabai,” stāsta Armands

un vienlaicīgi pieskata, lai rokas zāģis nozāģē pareizajā vietā.

„Sākumā pieteicos uz keramiku, bet tur bija daudzi, tādēļ atnācu uz šejieni, bet te izrādījās pat interesantāk un paliku,” atklāj desmitgadīgais Edgars Barkāns no Jelgavas, kurš uzmeistarojis jau divus būrišus – vienu zīlītei, bet otru pūcei.

Pirmo esot taisījis pēc uzzīmētā parauga, bet otru jau patstāvīgi. Neatpaliek arī meitenes. Rīdziniece Adele Irbe Zeidaka paspējusi jaunu mājokli sarūpēt strazdam, pūcei un erickiņam, bet Alise Zita Zeidaka – strazdam. Pieci būru veidi vien esot, bet Kocēnos četri apgūti pavisam stabili.

Mūs gaida filmas pirmizrāde

Dancos sivēni, lelles, puķes, cimdi (visus nenosaukšu), jo animācijas radošā brigāde Daces Liepas, Ilzes Martinsones un Silvas Liepas vadībā veido filmu par dančiem. Pirmizrāde gaidāma sestdien.

Rīdziniece Ance Brīvlauka (7 gadi) citīgi zīmē ziedošus laukus, kur dejos meitenīte. Vienpadsmitgadīgās Antra

Ķisele no Mārupes novada un Katrīna Doniņa no Ventspils jau zina stāstīt par radošo procesu nedaudz sīkāk. Piemēram, Antra leļļu darināšanas ievirzē izgatavojusi lelliti Matildi un viņa kļuvusi par aktrisi animācijas filmā. Tiek nofotografēts daudz kadru, tad katru kustību montēs. Bet Katrīna dancinās ... pankūkas un galdu. Rīdzinieks Eduards Kalniņš 3x3 dalībnieku vidū esot jau vairāk nekā piecas reizes, bet Agute Klints pat vairs neatceras, kuro gadu brauc, bet animācija esot ieinteresējusi pavisam nopietni.

Agutei parīt, 13. jūlijā gandrīz vai filmas pirmizrādes dienā, apritēs 14 gadi. Ar to arī apsveicam!

Ilze Brinkmane

Fotostāsti

“Tā kā tevi es mīlu, tevi nemīl neviens, pašus skaistākos vārdus ilgāk taupīt nav vērts”, viens otram dzied nometnes vadītāji Reinis un Dina.

Rokpeļņu dzimtā visi ir lieli 3x3 mākslinieki. Alberts juniors sāk savu karjeru

Grupa “Trejdeviņi” un draugi dzied veltījumu “Manam namam”

Ja ir galda dziesmas, kāpēc lai nebūtu galdas dejas? - saka “Seski”

Jaunums – lina krekli bērniem

Šī nometne, kurā ir tik daudz bērnu, ienes jaunas idejas arī jau sen pierastās lietās. Pat tādās kā lina krekli šūšana. Pievakares ievirzē, uz kuru dažas māmiņas atnāk kopā ar bērniņu, top lina krekli ne tikai pieaugušajiem, bet arī bērniem. Ievirzēs vadītāja Vija Liepa saka – tā ir laba doma – sākt ar lina krekli bērnam, un kad prasme rokā, sev varēs uzšūt pats.

Lina krekli darināšanas ievirze kļūst populārāka ar katru nometni. Daudzi dalībnieki nāk jau sagatavojušies – apdomājuši, ko viņi grib jēmacīties, jau ar savu linu audumu. Šīs nedēļas laikā taps vismaz 15 lina krekli.

Otra ievirzē apgūstamā prasme ir pirts cepuru darināšana, kas, izrādās, ir smalks, bet procesa beigās tik smags darbs; 'ka' cepuri filcēt 'sievām' talkā nāk vīri. Noslēguma izstādē varēsīm redzēt vismaz 7 jaunas pirts cepures. Vijai šī nometne raisījusi vēl jaunas idejas, kā senatnīgo tērpu savienot ar mūsdienīgiem elementiem. Tā ka būs ko jaunu darīt arī nākamajās nometnēs.

Rasma Zvejniece

Fotostāsts

Bērnudārza nojumē šonedēļ top mājas putniem

“Vai ta šūts vai lāpīts vai austs vai tamborēts”

Cerības piepilda paši savām rokām

Kad pirmdienas pēcpusdienā Rotkalšanas ievirzē nāku skatīt, kādi darbi šogad top rotkaļu meistara Jāņa Medņa vadībā, jaunie mācekļi (pieaugušo grupā) ir darbu aizņēmti un par saviem plāniem runāt viņiem nav laika, bet ātrās atbildes lielākoties ir cerību izteiksmē.

Viesturs cer, ka no tā, ko viņš stiepj, iznāks gredzens, Linards saka, ka tam, ko viņš sācis meistarot, vajadzētu būt saktai. Līva cer uz rokassprādzi un strādā cik ātri vien var, jo tas jādarot, kamēr ir iedvesma. Savukārt Dzintrai esot jāmobilizējas, kamēr uzradies brīvs mirklis, jo mazuli pieskatīt šajā ievirzē palicis vīrs. Arī viņa darina rokassprādzi.

Bet danču muzikante Zane izstāsta

sava gredzena stāstu. Pirms 10 gadiem viņa 3x3 nometnē izkalusi sev Nameja gredzenu, un tas viņai bijis ļoti mīļš. Bet pēc trim gadiem krusttēva kāzās gredzens pazudis. Zane ik pa brīdim gribējusi nopirkt vietā citu, bet septiņus gadus tā arī to neizdarījusi. Laikam jutusi, ka gredzens atkal jākaļ pašai, un tagad bijusi sajūta, ka nu tas jādara. Zanes gredzenam jābūt pietekami plānam, lai tas netraucētu, spēlējot vijoli.

Tā nu katram ir sava cerība un savs uzdevums šai nometnei, un meistars Jānis palīdz vēlmes saskaņot ar iespējām. Kaut kas jau sanāk vienmēr – viņš saka. Kādi būs šīs vasaras sapņu piepildījumi – redzēsīm noslēguma izstādē.

Pirts kā attiecību uzlabotāja un citas dzīves gudrības

Kā es iztēlojos paradīzi? – kā pirti pie savas sievas, - saka Juris Batņa, psihoterapeits un pirtnieks, kurš kopā ar sievu Aelitu vada Pirts ievirzi un otrdien bija arī Vakara cilvēki, stāstot par attiecībām pāri un pirts lomu tajās. Dažas dzīves gudrības no Aelitas un Jura stāstītā.

- Ir divu veidu mīlestība: aizrautīgā un lēnīgā. Aizrautīgā ilgst ne ilgāk par četriem gadiem, un tad sākas darbs, lai iegūtu otro.

- Sieviete bērni nav jāaudzina. Līdz skolas laikam tas jādara vecvecākiem, pēc tam – tēvam. Mātes laiks ir bezgalīgs. Ja bērnu sāk audzināt māte, bērnam liekas, ka mīlestība ir jānopelna.

- Prieks un interese ir pozitīvās emocijas. Tāpēc sievai un vīram svarīgi pēc iespējas vairāk būt kopā priecīgos un interesantos brīžos.

- Pirts strādā kā attiecību uzlabotāja. Sievas un vīra, mātes un meitas, tēva un dēla.

- Saruna un pieskārieni ir mīlestības valoda. Pirts vakars divatā ir labākā vieta šai valodai. Ar mīlestību otru noskrubējot, ar mīlestību noperot un ar mīlestību izmasējot var aktīvi paust mīlestību viens otram.

- Līgavas pirti māte kurina meitai pirms

kāzām. Kad meita ir izgājusi „līgavas muguras mazgāšanu”, izpērusies un atgrieziesies no „lidojuma”, mātei un meitai ir laiks izrunāties par ģimenes attiecībām, par labo pieredzi, kā arī par sliktu, ko māte meitai nenovēlētu, un padomu, kā ar to tikt galā.

- Piedošanas pirts – ieviezu pirts. Mīlestības pirts – cerību pirts.

- Apprecies meita aiziet no savas dzimtas uz citu dzimtu, ieiet vīra dzimtas uzvārda aizsardzībā. Tāpēc ir svarīgi dzīvot reģistrētā laulībā. Dzīvojot neregistrēti, sieviete paliek neaizsargāta – viņa vairs nav savas dzimtas aizsardzībā, bet nav arī ņemta vīra dzimtas aizsardzībā.

- Reģistrēties, bet palikt savā dzimtajā uzvārda, nepieņemot vīra uzvārdu – arī tas nav labi, arī tad sieviete nedabūs pilnu vīra dzimtas aizsardzību.

- Bērnam oficiālajos dokumentos vajag reģistrēt tikai vienu vārdu un bērnu saukt tikai vienā vārdā. Otru vārdu, ko dod kristabās, jāzina tikai kūmām un pašiem tuvākajiem ģimenes locekļiem, kas bērnam nekad dzīvē launu nevēlēs. Otrais vārds dod cilvēkam aizsardzību. Šo vārdu nezinot, nevar cilvēkam uzlikt lāstu vai ko citu sliktu izdarīt.

Rasma Zvejniece

Zaļu sievas padomi

Šodien piedomāju vairāk par sirds zālēm: asinszāles, sveķenes, pulkstenītes jeb zvaniņi, kas stiprina sirds muskulatūru, asinsvadu sienas, ieteicamas skolotājiem, politiķiem un vecmāmiņām. Piedomāju arī par nervu zālēm: magones, vībotnes, vīgriezes, kas ieteicamas ieviržu

vadītājiem un dalībniekiem pēc pārslodzes, jo nomierina nervus, mazina neirozi, mundrina prātu, „pedod dzīve lust un patikšan”. Ceru, ka šodien pārgājienos vismūdrākie bija dalībnieki no šo augu istabiņām.

Zaļu sieva

Es tomēr esmu latvietē

Mani mīlie tautieši, vispirms lūdzu piedošanu par savu krievu valodu, kuru šajās dienās jūs no manis esat dzirdējuši ne vienu reizi vien. Jā, es esmu atbraukusi uz 3x3 no Sibīrijas, kur esmu dzimusi. Mana mamma (mēs bijām trīs brāļi un māsa) nevarēja mums iemācīt latviešu valodu – viņa tika represēta 1949.gadā. Es piedzimu 1956.gadā, un vecmamma aizbrauca uz Latviju.

Kad es pabeidzu skolu, atbraucu uz Rīgu un gribēju šeit palikt, taču vecmamma mani aizsūtīja atpakaļ pie mātes, teikdama: „Tava māte – mana meita dzīvo tik tālu no manis un es negribu, ka viņu piemeklētu tāds pats liktenis kā mani.”

Bet tomēr līdz 1992.gadam es katru gadu braucu uz Latviju. Es pat nevaru paskaidrot, kas mani šeit tā pievilka – arī savus bērnus, kad tie vēl bija mazi, es vedu šurp. Tad tas pārtrūka.

Pirms desmit gadiem, kad nomira mana mamma, pirms nāves viņa man piekodināja: „Atrodi latviešus – viņi tev būs vajadzīgi!” Es biju pārsteigta, bet sāku interesēties par latviešiem. Uzzināju par latviešu biedrību „Zvaigznīte”, kurai šogad apritēs 20 gadu. Aizgāju ar viņiem iepazīties, un projām vairs negāju.

Latviešu valoda man nepadodas, ļoti pārdzīvoju, ka nevaru neko atcerēties,

bet tagad esmu samierinājusies – dziedam dziesmas latviešu valodā, dejojām latviešu dejas, mums ir latviešu tautastērpi. Iepazīstinu ar latviešu tradīcijām savu mazdēlu un mazmeitu. 2008.gadā mēs ar mazdēlu bijām Dziesmu svētkos, uzstājāmies muzejā un parkā Rīgā.

2013.gadā vedīšu šurp mazmeitu un vīru, viņš ir krievs, bet piedalās visos biedrības pasākumos un darina kokles – spēlē pats un rosina interesi par mūziku arī mazmeitai. Visus šos gadus sapņoju par piedalīšanos 3x3 nometnē, bet nevarēju saņemties braukt, jo neprotu latviešu valodu, bet šogad pēc visu mūsu Omskas latviešu lūguma Lauma Vlasova teica: „Labi!” un lūk: esmu šeit. Es šurp nebraucu atpūsties – kopā ar mūsu folkloras kopu „Daina” koncertējām Rīgā folkloras festivālā „Baltica”. Šeit es iesmaržoju savas mātes dzimtenes smaržu, te es mācos gatavot latviešu ēdienus. Sieru Jāņiem es gan kopā ar vīru gatavoju jau sen.

Man ļoti gribētos vēl dalīties ar visiem, stāstīt par savu dzīvi, taču to nevar uzrakstīt dažās avīzes rindiņās.

Piedodiet, ja varat, es tomēr esmu LATVIETE.

Ludmila, no Omskas Sibīrijā

(no krievu valodas tulkoja Inese Krūmiņa)

Paziņojumi

Video diska cena 5 Ls.

Video disku var iegūt, sameklējot video komandu (Māra Krastiņa 26421411) un piesakoties:

a) ar priekšapmaksu Latvijas robežās – piesakās pie video komandas, un piesakās uz diska saņemšanu banderolē vai Kandavas 3x3 saietā, maksa 5 Ls.

b) ar priekšapmaksu ārpus Latvijas robežām – piesakās pie video komandas, bet maksa ir 5 Ls un pasta izdevumi, individuāli vienojoties ar video komandu (izdevumi atkarīgi no adresāta valsts un sūtīšanas nosacījumiem).

Bibliotēkā var iegādāties vietējā biteniekā Valda Biļinska medu. 0,5 litri medus maksā 2,50 Ls.

Piektdien, 13.jūlijā, plkst.17 Sporta namā draudzības spēle florbolā Rubene pret 3x3.

Tie vecāki, kuri vēlas saņemt informāciju no Vecāku foruma, savu e-pastu var uzrakstīt uz lapas, kas atrodas pie ziņojumu dēļa skolas 1.stāva gaitenī.

Piektdien, 13.jūlijā, plkst.22 notiks vakar basketbola sacensības. Lūgums veidot komandas piecu cilvēku sastāvā. Komandā obligāti jābūt vismaz vienai daiļā dzimuma pārstāvei.

Lūgums pie kultūras nama automašīnas novietot tikai vienā ceļā pusē.

Lai varētu turpināt zirgu ievirzi bērniem no 7 līdz 13 gadu vecumam, lūgums pieteikties vecākus bērnu uzcelšanai uz zirgiem. Pieteikšanās Informācijas centrā.

Fotostāsti

Vakara pasaciņu stāsta Laila un Jānis Kirmuškas

Uzvarētājiem - saldās balvas

Rotaļputniņš pašu rokām

Ko interesantu darīt māmiņai, dzīvojot mājās ar bērniņu? Linda Briķe, auklējot pirmo bērniņu, iemācījās filcēšanu un sāka gatavot filcētas lellītes, dzīvnieciņus un citas rotaļlietas. Auklējot otro un trešo bērniņu, bija laiks izkopt šo prasmi. Bet šonedēļ Linda putnu un zvēru apaļlelliņu filcēšanu māca māmiņām un lielākām un mazākām meitenēm, kas nāk uz viņas nodarbībām. Paraugi tiek noskatīti Lindas līdzatvestajos krājumos vai dabas enciklopēdiju grāmatās, un process sākas. Vilnas šķiedriņas tiek saveltas bumbiņās, dažām vēderā ietinot grabulīti, un tās sāk durstīt ar adatiņām. Durstīts tiek pamatīgi, salūzušo adatu ir daudz. Veidojot vajadzīgo formu, liekot klāt detaļas un citas krāsas vilnas šķiedriņas, pamazām veidojas iecerētais putniņš, dzīvnieciņš vai zivtiņa, vai vienkārši skaista bumbiņa, kas kādam mazulim (vai pašai darinātājai) sagādās prieku. Kāda rotaļmantiņa top vienas nodarbības laikā, kāds pie savējas strādā visu nedēļu. Rezultātā kāds būs papildinājis savu mazuļa rotaļlietu krājumu, kāds būs izgatavojis lietiņu savam priekam, kāds varbūt būs atradis jaunu hobiju.

Rasma Zvejniece

SILIŅŠ KOCĒNOS 4

Es domāju, ka ar kartīm darās tikai Edžus Krūmiņš, bet ko es redzu? Vēl ar! Murmulē kautko par bištevīniem un spēlē pa darba laiku preferansu! Un tas nu, mīlie, nav košers.

Uz nodarbību galda bija samesti zaru pušķi, kas atgādināja pirts slotas, ar kādām es vakar tik piekauts. Kam tās domātas? Jaunam nevainīgu cilvēku slaktiņam? Pirts slotās iepītās puķes pie +75C0. beidzoties nost. Zinat ko, Siliņš ar.

*

Jānis Mednis māca rotu kalšanu pieaugušiem. Troksnis. Āmura sitieni, vilēšana, spiešana un kniebšana, stiepšana un liekšana. Maksimāla iekšējā koncentrācija. Rotkalī pat nepaceļ galvu, apmaināmies tikai pāris vārdiem ar Viesturu Kirmušku, kurš darina Nameja gredzenu. (Ne jau mammai!)

Nākamie ciemi ir pie Dainas Zilauces keramikas radošā darbnīcā. Te trokšņa nav nekāda. Visa radīšana notiek ar rokām no Vaidavas māla. Vai tad virpas nav? Virpa? Fui! Viss notiek kā senos laikos, kad ritenis vēl nebija izgudrots, un, ja bija, tad neviens nezināja ko ar to iesākt. Pavēroju, kā mazās 3x3-nieces veido traukus, un tad laiks ir iet.

Eju garām Aloidai Jurčenko un viņas spēku avotiem. Aloida ir, avotu nav.

*

Biju aizbraucis Kirmuškas Lailai un Purciemam līdz uz Valmieru. Ieturējām pēcpusdienā mazu frīstiku: Laila- grauzdētas ķiploku mazītes, Purs- garinētu kūkas gabalu, kas izskatījās kā svaigi krāsots četrstāvu nams ar neēdamu puķi, es- Mūka vakariņas, kas faktiski bija domātas visam klosterim.

Sēdējām lepnā brīvdabas kafejnīcā ar

skatu uz Valmieras teātri. Pēc neilga laika es jau biju kāzās un pārmiju dažus vārdus arī ar brūti. Jā, tik tiešām. Lietas bija tādas un apstākļi sekojoši. Uz manu jautājumu, kur atrodama istaba personīgās tualetes sakārtošanai un citām vajadzībām, man norādīja uz kafejnīcas ieeju no ielas, kur man jautājums bija atkal jāatkārto, jo trūka vizuālas norādes. Saņēmis ļoti miglainu informāciju, es desoju pa vairākiem tumšiem koridoriem. Tad pavidēja gaisma. Klāti galdi. Man priekšā kāds stāv. Es paceļu acis, un ko es redzu? Brūti baltā kleitā ar puķu pušķīti rokā. Kāzas! Kungs, stāvi man klāt! Ko jūs darītu manā vietā? Vēlētu laimes vai prasītu pēc tālākām direktīvēm?

*

Beidzot es esmu viņa darītavas ievirzē, uz kuru jau biju gatavojies nākt divas dienas. Ja jūs gribat zināt kur jāiet: vispirms uz biblioteku, tad lejā pa trepēm pagrabā. Ļoti iespaidīga telpa. Mums jau ir nolikti sēdekļi un galds ar glāzēm un pudeļu korķiem, kas liek domāt, ka te vairāk patērē nekā brūvē. Ievirzes vadītājs Linards Liberts atnes 4 pieklājīga lieluma pudeles viņa degustācijai. Es gan piebilstu, ka nevajadzētu šmurgāties ar viņa glāzēm, ja turpat kaktā apskatei ir izlikti lieli sudraba kausi, kas ņem preti pudeli katrs. Man paskaidro, ka tie esot domāti alum. Tas ir interesants arguments, ņemot vērā, ka viņš un alus nonāk tai pašā vietā, neatkarīgi no trauka, un atkal iztek laukā.

Vindaris mūs informē, ka viņu var izbrūvēt no visa kā, bet ne vienmēr tas būs dzerams. To tādā gadījumā jāpupažē (jājauc) ar kādu citu viņu. Mums ielej katram glāzi pilādžu viņa-saldeni rūgta, 12 grādīga šķidruma. Citi turpina degustēt, bet es ceļos un eju. Uz kurieni? Pie Ingas Kalviņas mācīties vārīt ziepes.

U.

Notikums tramvajā

Jūlija:

Nikolaj, palūdz tramvaja vadītāju nesmēkēt! Cigarešu dūmi nāk pasažieru salonā.

Nikolajs:

Vadītāj, lūdzam jūs nesmēkēt! Cigarešu dūmi traucē pasažierus.

Tramvaja vadītājs:

Ej tu bekot!

Jūlija (tramvaja vadītājam):

Es sūdzēšos. Nosauciet, lūdzu, savu vārdu un uzvārdu!

Tramvaja vadītājs:

Raksti sūdzību kaut pašam prezidentam par Nilu Ušakovu!

JŪLIJAS SŪDZĪBA:

Godājamais Latvijas prezidenta kungs!

Es braucu tramvajā ar Nilu Ušakovu, un viņš smēķēja. Kad palūdzu nesmēkēt, Ušakova kungs pasūtīja bekot. Vai Jūs nevarētu kādā no savām runām aicināt Latvijas tautu atturēties no smēķēšanas un pieklājīgāk izturēties vienam pret otru?

LATVIJAS PREZIDENTA ATBILDE:

Cienijamā Jūlija!

Pazīstu mūsu Nilu! Ušakova kungs varbūt nav sevišķi pieklājīgs. Toties viņš vienmēr domā par tautu un, kā izrādās, pat brauc ar tramvaju. Rūpējoties par Jums, viņš iesaka vākt augstvērtīgas sēnes. Latvijas dižķibeles apstākļos tas ir aktuāls aicinājums. Savā runā arī man vajadzētu skaidri pateikt Latvijas tautai: „Ejiet bekot!”. Smēķēšana, protams, ir kaitīga, toties ienes valsts kasē akcīzes nodokļu maksājumus. Lai neatstātu kasi tukšā, man nav morālu tiesību propagandēt atturību pat nikotīna lietošanas aspektā.

Dievs, svētī Latviju!

Piezīme: Tramvajā brauca Maskavas latviešu valodas kursu dalībnieki, viņu vārdi nav mainīti.

Leonīds Kotovičs

Sveicam dzimšanas dienā Rūtu Brīvlauku!

Ziņas

Trīs puīši - Rihards, Edgars un Haralds iedrāžas "Atāla" redakcijā un paziņo svarīgu vēsti. Atraduši mobilo tālruni, zvanījuši un atraduši īpašnieku un par to saņēmuši pateicību, par kuru varējuši uzrīkot sev varenu ballīti ar kolu un čipšiem! Tā tik ir dzīve Kocēnos 3x3!

Par 3x3 nacionālo koku jāklūst priedei, jo tai ir treju paaudžu čiekuri kā nevienam citam skujkokam. Uz viena zara atrodas šī gada mazie, pērnā gada zaļi un aizpērnā – brūnas krāsas čiekuri. Autortiesības un atlīdzība pienākas dabas zinātnājai Annai Āzei.

